SOLIDARITET

SYNDIKALISTEN

FRIHET
SJÄLVANSVAR

Organ för Sveriges Arbetares Centralorganisation

UTKOMMER: Onsdagar o. Lördagar

Tryckerif, "Solid" u. p. a., Örebro, 1920

N:r 30. 1920
10.de årg.

Prenumerationspris:
1/1 år kr. 6:50, 3/4 år 5:—,
1/2 år kr. 3:40, 1/4 år 1:80

REDAKTIONENS adress:
Box 51, ÖREBRO
Telefon 2675

Lördagen den 17 April.

Redaktion:
FRANS SEVERIN EDVIN LINDSTAM

EXPEDITIONENS adress:
Box 51, ÖREBRO
Telefon 2675

Annonspris:
Rabatt:
Årsann. 40, 10 ggr 25, 5 ggr 10 %
4:e sid. 10; 3:e sid. 13 öre pr mm.

Lösnummer
10 öre.

Den direkta aktionens segertåg.

Den utomparlamentariska direkta aktionen gör sitt segertåg över hela världen.

Dess idé omfattas numera av alla folkklasser. Det är således inte endast ungsocialister och syndikalister som äro anhängare av denna kampform. I fråga om över- och underklassens ställning till denna kampform är det snarare så, att det är först på senare tiden tack vare anarkisternas och syndikalisternas agitation och början till praktisk kamp efter denna linie, som man kan säga, arbetarna mera i gemen börjat omfatta densamma. För överklassen har alltid den direkta aktionen mot arbetareklassen varit det enda kända säkra medlet.

Det världskrig som vi nu, vad de grövre formerna angå, sett avslutas, vad är det annat än den mest utkristalliserade grova form av direkt utomparlamentarisk aktion, när de parlamentariska medlen i och genom det diplomatiska umgänget mellan de kapitalistiskt styrda staterna, ej visat sig vara effektiva nog? Det enda tragiska i denna kapitalistklassens användande av de utomparlamentariska medlen är, att arbetarna fåaktigt nog låta sig användas som bönder på schackbrädet, som äro till för att offras till skydd för dam och kung, symboliserande den kapitalistunderstödda våldsinstitutionen staten; monarkiskt eller republikanskt regerad.

När kapitalistklassen ger upp illvrål av moralisk indignation mot arbetarnas tilltagande förkärlek att ersätta borgardömets rättsprinciper med egen organiserad **makt**, för att därigenom tilltvinga sig sina rättigheter, så är det endast ett bevis på vilket gement hycklarepack denna klass är. Den tragikomiska Kappkuppen i Tyskland, visar inte den med all önskvärd tydlighet att för överklassen är den "lagliga ordningen", den "sansade parlamentariska vägen", endast en fras, som ingen betydelse har så fort den vill på allvar tilltvinga sig respekt och genomföra egna intressen av vital art för bibehållandet av sitt herravälde över människorna.

Kapitalistklassens ständiga predikningar till arbetareklassen att iakttaga "laga former" att, som det mera filosofiskt heter, förstå "det historiskt möjliga", avse inte annat än att göra arbetareklassen predistinerad för slaveriet, siktar inte till någonting annat än att avväpna arbetareklassen — avväpna inte taget i en militaristisk betydelse — och därmed göra den försvarsoduglig för hävdande av egna klassintressen.

Den på Kapp-kuppen i Tyskland följande revolutionära resningen, som nu tycks ha trängt ett litet stycke djupare ner i den tyska arbetareklassens alltför länge militärt drillade själar visar hän på intressanta schackdrag av den direkta aktionens anhängare inom överklassen i avsikt att avväpna anhängarna av samma kampmetod inom arbetareklassen.

Som bekant har ju den på Kappkuppen följande upprorsrörelsen antagit en synnerligen fast form i industriområdet Ruhr. Alla arbetare ha gripit till vapnen, syndikalister och reformister stå skuldra vid skuldra. Unga som gamla, av vilka en del äro de från kriget återvändande trupperna, väl vanda i hanterandet av vapnen, stå sida vid sida i försvaret dels för den revolution som först sopade undan kejsardåren Wilhelm och med honom det militaristiska enväldet och dels för att utvidga och fördjupa denna revolution hän till en genomgående arbetsrevolt mot kapitalismen.

Men vad fordrar nu den regering som själv tillkommit genom den militära kuppen, och vars lagliga tillkomst och rätt till makten icke har det ringaste företräde framför en Kapp eller andra kapitalistklassens hejdukar? Jo att arbetarna i Ruhr skall frivilligt avhända sig vapen och på dessa nya regeringsskurkars synnerligen värdelösa löften överlåta — som de fariseiskt kallar det — "ordningen" åt "ordningsutskott" och "ortsvärn", endast nya namn på det gamla förtryckaresamhällets våldsinstitutioner vars uppgift är att hålla arbetareklassen i schack.

Att arbetarna tyckas genomskåda regeringens innersta avsikter framgår av följande svar på ovannämnda i den oavhängiga tidningen "Ruhrecho":

"Det finnes intet mellanting mellan reaktionen och arbetareklassens herravälde. Endast när arbetareklassen i hela Tyskland står i vapen, äro vi tryggade mot reaktionens återvändande. Om arbetarna genom löften från en rent socialistisk, aldrig så långt åt vänster inriktad regering låta förleda sig till att lämna vapnen ur sin hand, skulle denna regering efter en kort tid för att kunna hålla sig uppe bli tvungen att gå fram mot arbetarna. Den skulle därvid icke finna något annat stöd än reaktionen, det gamla spelet skulle på nytt börja."

Det framgår vidare av dagspressen, att om inte regeringen drager regeringstrupperna tillbaka utan ämnar att sätta sitt illa dolda hat i verkställighet att med vapenmakt avväpna Ruhrdistriktets arbetare, så komma dessa att skärpa den direkta aktionen till ekonomisk sabotage och terror, genom att med dynamit förstöra bergverken. Redan är denna aktion organiserad i det att flera arbetaregrupper, som naturligtvis vid viss given signal, skall sätta planen i verkställighet, blivit försedda med dynamit.

På den militära direkta aktionen kommer således arbetarna att svara med en ekonomisk. Det skall bli intressant att få se utgången av denna kamp mellan å ena sidan hela det politiska våldsmaskineriet och den ekonomiska terror en proportionsvis liten grupp av arbetare hota med.

* * *

Till samma moraliska hyckleri mot arbetarnas direkta aktion gör ju den sig till maktens tinnar kravlande socialdemokratin skyldig till. Hur drängvilligt har den inte upprepat borgarnas fraser om den lagliga ordningen, och den "lagbundna samhällsutvecklingen och friheten". Vi kunna sedan ett tjugotal år tillbaka dessa fraser utantill lika lätt som i vår barndom då lilla katekesens många dumheter trillade ur halsen på oss liksom vattnet rinner ur en öppen kran.

För att till yttermera visso bevisa det enda riktiga i deras parlamentariska aktion, så slog man ju in i arbetarnas skallar att — "generalstrejk är generalvanvett".

Nu kommer de politiska händelserna i det lilla Danmark och alldeles särskilt exponerar socialdemokraternas generalvanvetttighet och humbug, på samma gång kapitalistklassens vädjan till den utomparlamentariska aktionen ställas i blixtbelysning.

Kungen är verktyget denna gången i kapitalets händer. Han kör utan vidare på porten en parlamentarisk ministär. Till synes är det Slesvig-Holstein-frågan som orsakat den kungliga borggårdskuppen. Men i realiteten är enligt D. N. den hårda beskattningen av kapitalet o. de större inkomsterna, som den nu avskedade ministären fått genomtrumfat, plus en skärpt tvångsuppsikt över närigslivet, anledningen.

D. v. s. parlamentet har trampat kapitalisterna på tårna, och genast äro de förre färdiga, att utan iakttagande av parlamentariska former genom så att säga en statskupp, i vilken kungen spelar med, kasta ut en parlamentarisk ministär. Och naturligtvis stöder man sig på — den allmänna rösträtten och demokratin, åh åt helvete, men sådant lappri — utan på bajonetterna. Och hela Köpenhamn står nu under en skärpt polis- och militäruppsikt.

Var ha vi nu socialdemokraterna. Var ha vi deras demokrati, deras rösträtt, deras svarvade fraser om den lugna och sansade utvecklingen?

De ha samt och synnerligen blivit — generalvanvettiga — d. v. s. anhängare av generalstrejken, den utomparlamentariska aktionen. Kungen har sänts ett ultimatum att återtaga de lockoutade regeringsarbetarna. Annars smäller det med generalstrejk och folkresning av oanad omfattning.

Det är klämmigt, och mitt revolutionära hjärta klappar i hastigare takt vid tanken på att arbetarna kunna ändå någon gång slå den knutna näven i bordet.

I och för sig är det ju ett oerhört brott från parlamentarisk synpunkt sett kungen begått. Tänk ställa landet utan regering en hel eftermiddag. O fasa! För parlamentariska träsjälar. Och tänk, jaga bort demokratiska regerare och ersätta dem med konservativa.

Det är brott mot den heliga ande.

Men att socialdemokratins spetsar nu hotar med generalstrejk, det är kärnan i situationen. I den situation som nu uppstått hjälper nu endast att **ekonomiskt** lamslå samhällslivet. Det är socialdemokratins och den parlamentariska aktionens bankrutt.

Att arbetarna vid detta tillfälle fortfarande skall tjäna som schackbrädets bönder, inte för att slå hela regeringsproblemet i kras, det må nu vara vit eller blekröd färg, utan för att sätta regeringsdiktatorn Zahle på regeringstaburetten i stället för Neergaard, det är det som gör en nerstämd. Och socialdemokraternas generalstrejksentusiasm för denna politiska komedis skull, men deras med all sannolikhet inte övergivna fientlighet mot generalstrejken för arbetarnas ekonomiska intressen, skall det uppvisa på nytt skojarsocialdemokratins karaktär, och blottar att den ser i arbetareklassen enbart dragoxar för sin politiska triumfvagn till maktens tinnar.

Det är detta arbetarna borde se, som ock att när socialdemokratin, nu utan omsvep vädjar till den direkta aktionens makt, då kapitalisterna suspenderat den parlamentariska, att denna direkta aktion är den enda arbetarna kunna lita till i sin kamp mot **hela** det kapitalistiska utplundrare- och våldssamhället.

G. S—m.

Gruvarbetarestrejk i södra Wales.

Gruvarbetarna i södra Wales ha beslutat sympatistrejk med anledning av en arbetstvist i Wales, vilken berör fackförbundsrepresentanternas befogenhet och frågan om minimilön. Strejkbeslutet skall notifieras den 19 dennes, fjorton dagar innan strejken träder i kraft.

Trygga o. påskynda Syndikalistens dagliga utgivande

Köp större antal tidningsmärken!

Som bekant har det inom S. A. C. beslutats att varje L. S.-medlem skall ha minst 10 st. tidningsmärken årligen — och detta är ju ett sätt att trygga tidningens ekonomi.

Men då de åtgår mycket pengar till en ny daglig tidning räcker detta givetvis inte långt för att säkerställa tidningsföretaget och trygga S. A. C:s aktiemajoritet, vadan vi måste lägga oss i selen för att kraftigare stödja företaget.

Ett sådant sätt att stödja vår tidnings dagliga utgivning är **att köpa flera tidningsmärken än de redan beslutade 10.**

Då "Federativ" inte kan släppa ut flera akier förrän en nyemission kan göras i september, kan nu tidningsmärken hemtagas och säljas i största möjliga utsträckning. Och då jag förmodar att de flesta medlemmar inom S. A. C. inte kunna köpa aktier, är detta ett lämpligt o. mindre kännbart sätt att ändå bidraga till detta viktiga steg nu S. A. C. står inför.

Ty vem av oss är mera fattig än han kan undvara 10 öre i veckan som tidningsmärkena kostar? Men kan detta bidraga något till att ekonomiskt trygga företaget? kanske någon frågar. Ja låt oss räkna ett tag. Om vi säger att 20,000 kontingentbetalande medlemmar köpte 25 tidningsmärken utöver de 10 beslutade årligen vardera, gör detta en ingalunda föraktlig summa på 50,000 kr. i ekonomiska garantier för säkerställande av företaget.

För de enskilda medlemmarna är 10 öre i veckan mer eller mindre, icke av någon betydelse, men när 10-öringarna samlas på en hand besannas det gamla ordspråket: "många bäckar små göra en stor å".

När vi nu beslutat oss för att fortast möjligt kasta ut ett dagligt kamporgan och när detsamma endast hänger på små uppoffringar om alla giva sin ekonomiskt tribut, exempelvis på ovanstående sätt, skulle det i sanning vara bevis på dåligt intresse för allas vår gemensamma sak, om inte detta kunde göras.

Men må nu inte L. S.-kassörerna och uppbördsmännen vänta på att medlemmarna skola säga till självmant om tidningsmärken, utan det hänger på dessa funktionärer om tidningsmärkena skola komma i större omlopp.

Alltså: **rekvirera och sälj tidningsmärken!**

Det är för medlemmarna det minst kännbara sättet att bidraga, trygga och påskynda utgivandet av vårt dagliga kamporgan.

Ske alltså!

Gab. E—n.

Amerikanska järnvägsstrejken förvärrad.

Till Reuter telegraferas från Newyork: Järnvägsstrejken sprider sig, ehuru järnvägstjänstemännen i mellersta västern rapporteras ha återvänt till arbetet. Det beräknas, att 40,000 järnvägsmän deltaga, varjämte åtskilliga hundratusentals andra arbetare strejka. Nationella försvarsrådet håller på att organisera motorvagnstransporter.

Lagliga försiktighetsåtgärder komma att vidtagas mot strejker i framtiden, vilka avse ett störtande av distributionen av livsnödvändiga varor.

Syndikalismen contra vänstersocialismen.

Rubriken härovan är uttryck för tvenne olika idériktningar som knappast har mer gemensamt är kritiken av det nuvarande samhällssystemet med dess brister och nackdelar för den arbetande klassen. Dock förekommer en sammanblandning av dessa begrepp som förorsakar en tankeoreda som inte inger några förhoppningar rörande arbetarnas ställningstagande i kampen för den ekonomiska utsugningens upphörande inom en rimlig tid, just på grund av att arbetarna inte vet vilken av dessa riktningar de skola ansluta sig till, på grund av de olika begrepp som gör sig gällande på detta område. Många äro de arbetare som tror att syndikalismen och vänstersocialismen är detsamma.

Ingenting kan vara oriktigare än den uppfattningen att dessa båda riktningar äro ett och detsamma. För det första får vi komma ihåg att syndikalismen är en ekonomisk arbetarerörelse på klasskampens grund.

För att föra klasskamp fordras därför hela klassens medverkan, och i enlighet härmed vill ju också syndikalismen samla hela arbetareklassen i en enda organisation för att sålmedelst få fram den klasskänsla som också är en nödvändig förutsättning för klasskampens förande till lyckligt resultat för det utsugna och förtryckta proletariatet.

Syndikalismen hävdar även självbestämmanderätten för de lokala organisationerna där varje medlem har tillfälle och möjlighet att utöva sitt inflytande på frågor som skola avgöras inom organisationen. Och då dessa organisationer även skulle utgöra stommen i det samhälle som syndikalismen eftersträvar, kommer som en given följd därav även syndikalismen att bli motståndare till staten. Syndikalismen är således antistatlig på grund av att den självbestämmanderätt som syndikalismen hävdar inte kan komma till sin rätt i ett byråkratiskt styrt statssamhälle.

Syndikalismen är även utomparlamentarisk, varför de syndikalistiska organisationerna inte som organisation kan deltaga i några som helst partipolitiska strävanden. Men syndikalismen vill inte häller utöva något tvång på individen vad det gäller politiska, religiösa eller filosofiska uppfattningar. Således finnes den individuella friheten att hava vilken uppfattning som helst i dylika spörsmål.

Utan tvivel har således varje syndikalist rätt att även vara vänstersocialist.

Den allmänna meningen tyckes också vara den att det är fullkomligt riktigt att vara bådadera.

Men om nu en syndikalist skulle hysa den uppfattning som hävdas av det högersocialistiska partiet, hur går det då med den politiska neutraliteten?

Jo, då upphäves denna och den medlem av den syndikalistiska organisationen som skulle hysa en sådan uppfattning blir genast stämplad som en förrädare därför att man anser från revolutionärt håll att högersocialismen har svikit socialismen och följaktligen äro de förrädare Jag skall inte ingå på denna del av det politiskt-parlamentariska arbetet utan endast göra några jämförelser mellan de olika uppfattningarna inom socialdemokratien emedan jag varit i tillfälle att deltaga i debatter uppe i Sundsvallsdistriktet och i den venstersocialistiska pressen stämplats som varande högersocialist.

Av det föregående kan var och en finna att jag hade full rätt att vara högersocialist om till äventyrs min uppfattn. i dagens politiska frågor var högersocialistisk. I de nämnda debatterna har från vänstersocialistiskt håll fru Kata Dahlström och herr A. J. Smålan deltagit och vid alla tillfällen förklarat att det inte finnes någon skillnad mellan de båda partiernas program, varav den slutsatsen kommer av sig själv att vänstersocialismen inte är något annat än den rena socialdemokratien.

När det nu inte finnes någon skillnad på programmen varför då denna strid mellan dessa båda partier?

Jo, svaret från vänstersocialisterna är: Högersocialisterna vill inte genomföra sitt program, men det vill vänstersocialisterna. Detta svar är inte något svar alls, men väl ett obevisat påstående.

Vad människor vill kan ingen bevisa annat än genom människornas handlingar.

Vill vi vara ärliga kan vi tryggt våga påstå att inget av dessa partier kunnat genomföra sina program. Ännu. Och ingetdera partiet har följaktligen gjort det. Riktigare vore det att säga det dessa partier har lite olika medel för programmens förverkligande.

Vilka av dessa rekommenderade medel som fortast leder till målet är häller icke bevisat. Ett veta vi. och det är att arbetarna fortast möjligt vill ur detta eländiga tillstånd. och blotta påståendet från vänstersocialisterna att de vill genomföra programmet fortare än andra partier — eller organisationer — gör att arbetarna tror att det verkligen kan av dem genomföras fortare Detta är ännu obevisat. Här gäller inte revolutionen i Ryssland som argument. Ryssland är ett särskilt kapitel, och man bör — vilket jag gör — skilja på de ryska bolsjevikerna och de svenska vänstersocialisterna.

Således är inte vänstersocialismen någon med syndikalismen särskild besläktad rörelse varför man alltid bör skilja på vänstersocialism och syndikalism. Dessutom är vänstersocialismen uteslutande ett politiskt parti som håller på de parlamentariska medlen — rösträtten — vilket jag anser är inkonsekvent då det av vänstersocialisterna har blivit betecknat som antikverat och oduglig. Dessutom är vänstersocialisterna anhängare av stat och regerring, vilket inte syndikalismen är och kan man därför inte vara **principiell** anhängare av både det ena och det andra. Visserligen kan socialdemokrater vara anhängare av den syndikalistiska kampen, men inte av de syndikalistiska principerna om framtidsamhället. Det är därför som jag anser att man inte som syndikalist kan framhålla något visst parti framför det andra. Gör man det gör man sig skyldig till inkonsekvens. När man har kommit till det resultatet att parlamentarismen är skoj — vilket även venstersocialisterna påstå — så skall man inte i fortsättningen "skoja" utan gå fram med de medel som är bärande i kampen mot kapitalismen, och här anser jag att de syndikalistiska kampmedlen är tillräckliga både i kampen för bättre förhållanden i det nuvarande kapitalistiska samhället och för skapandet av det nya, fria syndikalistiska samhället.

Hugo Martinsson.

Det oroliga England.

Skall gruvarbetarestrejken utbryta.

Sedan den allmänna fackföreningskongressen i förra månaden uttalade sig mot en generalstrejk för genomförande av nationaliseringen av gruvorna har frågan om gruvarbetarnas löner kommit i ett annat läge. Ehuru den majoritet som på kongressen vanns mot generalstrejken icke var att betrakta som riktad mot den direkta aktionen i princip utan endast i detta speciella fall, ha **gruvarbetarna ändå blivit** hänvisade till sig själva för hävdande av sina levnadsmöjligheter. Under sådana förhållanden är det nästan naturligt att man avstått från kampen för nationaliseringen, tydligen i känslan av det hopplösa i att nu upptaga kampen för denna, när man inte ens inom arbetareklassen kunnat vinna annat än platoniska sympatiuttalanden.

Den senaste fackföreningskongressens ställning till den direkta aktionen är intressant även ur en annan synpunkt, nämligen den rent psykologiska. Medan man på Glasgowkongressen, då man ännu var relativt avlägsen från den tidpunkt då den direkta aktionen skulle tagas i bruk för nationaliseringen — om vilken nästan enighet råder i princip — med frejdigt mod ställde sig på den direkta aktionens linje, så har man nu att notera en seger för den riktning som bekämpar den direkta aktionen. På Glasgowkongressen avslogs som vi minnas ett uttalande mot den direkta aktionen med 2,250,000 röster mot 2,086,000; vid den senaste kongressen hade läget ändrat sig, så att i röstningen för eller emot den direkta aktionen siffrorna blevo 3,870,000 mot och endast 1,050,000 för. D. v. s. i samma tempo som den tidpunkt närmade sig, då den direkta aktionen skulle gå från fras till verklighet, svalnade entusiasmen för densamma.

Det går näppeligen att påstå denna företeelse vore något specifikt engelskt. Tvärtom är det väl, gud bättre, allt för allmänt inom arbetareklassen att man "i princip" är rasande radikal men i praktiken högst återhållsam, ett förhållande som säkerligen skadar arbetareklassen mera än som praktiskt låter sig bevisa, därför att det ger upphov till en hel massa bittra strider om mer eller mindre framtiden tillhörande teorier, medan man i praktiken handlar ganska likartat och följaktligen icke har så mycket att strida om. Ja, jag tror t. o. m. att denna taktik mindre tillämpats i England än i de flesta andra land.

Nog av, gruvarbetarna ha nödgats frångå sin kamp för nationaliseringen, o. slå in på den linje som i agitationen för nationaliseringen har fått tjänstgöra som ett av huvud-"argumenten" mot de makter mot vilka propagandan fördes, nämligen löneförhöjningen. I nationaliseringspropagandan har det ständigt framhållits att ett avslående av kravet på nationalisering skulle tvinga gruvarbetarna att begära en väsentlig löneförhöjning. Man har uppställt ett antingen eller, där de båda alternativen ha varit nationalisering eller en förhöjning av gruvarbetarnas löner med 3 shillings pr skift Nationaliseringen måste skrinläggas, och följaktligen upptogs det andra kravet, och detta med en styrka, som tyder på att gruvarbetarna icke helt betraktat detta krav som en fras.

Även regeringen torde icke vara utan en känning av det allvar som kommer att prägla gruvarbetarnas kamp. Enligt ett uppseendeväckande meddelande i Daily Herald, som återgivits även i svenska pressen, har regeringen vidtagit åtgärder för att genom militärkedjor avspärra gruvområdena från förbindelse med yttervärlden för att därigenom förhindra tillförsel av livsmedel o. sålunda svälta ut de strejkande arbetarna, alltså ingenting mindre än en regelrätt belägring av gruvsamhällena. Regeringen påstår visserligen att Daily Heralds uppgift är fullständigt grundlös, men tidningen vidhåller energiskt att den fått uppgifterna från absolut tillförlitlig källa utan att dock vilja uppgiva vem denna källa är.

Möjligen skall man gå medelvägen och säga, "ingen rök utan eld", d. v. s. att regeringen visserligen tillgripit energiska åtgärder för att möta den väntade kampen, ehuru icke så utmanande som Daily Herald uppgiver.. I varje fall tyder regeringens hållning på att den betraktar gruvarbetarnas kamp med det största allvar, samt icke känner sig så säker i sadeln som då det gäller kampen mot nationaliseringen, där regeringen tydligen ansåg sig ha så många av nationen bakom sig, att den icke fruktade ens en generalstrejk med alla dess förfärliga verkningar. Ifrån att alltså ha varit fullständigt avvisande har regeringen blivit medgörlig. Gruvarbetarna ha krävt en förhöjning av 3 shillings pr skift och regeringen har nu bjudit 2 shillings, båda siffrorna gällande arbetare över 18 år, för yngre är både det krävda och det erbjudna något mindre.

Regeringens förslag går nu ut till omröstning bland medlemmarna. Hur denna kommer att avlöpa kan ju nu icke sägas med säkerhet, men då förmodan kommer från så initierat håll som gruvarbetarnas sekr. Frank Hodges, kunna de ju ändå ha ett visst intresse. För beslut om strejk erfordras 2/3 majoritet, och Hodges förmodar att denna icke uppnås, men att ändå de för strejk avgivna rösterna komma att uppgå till över hälften av samtliga. Den 14:de april skall röstresultaten vara inne. Det rör sig om en konflikt på över en million arbetare och därtill inom den viktigaste grenen av Englands ekonomiska liv.

Men det är även inom andra områden som oron förmärkes och nya strömningar göra sig gällande. Inom transportindustrin har man nyligen avslutat ett slags officiell undersökning av arbetarnas läge, en undersökning som fått formen av ett slags domstolsförhandlingar, liknande dem som försiggick inför den s. k. Sankeykommissionen. Arbetarnas "advokat" inför kommissionen, transportarbetarnas förtroendeman, Bevin, levererade en dräpande kritik mot "utfordringsprincipen" som han kallade den glidande löneskalan, i vilken de engelska arbetsgivarna ha förälskat sig, samt presterade en glänsande argumentering för arbetarnas krav av 16 shillings pr dag i lön. Resultatet blev att kommissionen stannade för arbetarnas krav trots arbetsgivarnas alla ansträngningar. Det är en senare fråga om nu den av kommissionen föreslagna lönen kommer att tillämpas eller det kräves strid även för detta, en strid som transportarbetarna förklara sig beredda att upptaga.

Inom maskinindustrien ha arbetsgivarna föreslagit ett slags ackords- och andel-i-vinst-system (payement by result) som för närvarande är ute till omröstning i det 350,000 medlemmar omfattande förbundet. Intressant är i detta fall att förbundets generalsekreterare Tom Mann i en broschyr har framhållit att arbetarna egentligen icke böra ha något emot detta system såvitt arbetsgivarna också förklara sig villiga att betala full lön året runt, alltså även under eventuellt inträffande arbetslöshet. Tom Mann menar alltså att detta skulle mana arbetsgivarna att lämpa arbetstiden efter arbetstillgången så att ingen arbetslöshet uppstod. Arbetsgivarna ha visserligen icke godkänt denna princip, men det synes icke omöjligt att de göra det. Mot förslaget framställes kritik särskilt från guildsocialisterna, och givetvis är systemet ingenting socialistiskt, men som en praktisk lösning av arbetslöshetsproblemet under det kapitalistiska samhället kan det utan tvivel vara beaktansvärt.

A. Hawley.

Kapitalistterrorn i Amerika.

De amerikanska dollarmagnaternas revolverpolitik artar sig att bli "the biggest in the world" mot I. W. W. (Amerikas syndikalister) och all revolutionär arbetarrörelse överhuvudtaget. Denna rovdjursliknande kapitalism illustrerar på det ypperligaste hur idiotisk och verklighetsfrämmande den parlamentariska socialdemokratin egentligen är.

Den parlamentariska kretinismen lär att all social orättvisa, utsugning, förtryck och fattigdom kan avskaffas genom parlamentarismen. Får man bara tillräckligt med riksdagsmän och avlönade politiker så skulle den sociala frågans gordiska knut lösas av sig självt. . .

Vi se huru hänsynslöst Amerikas kapitalister försvara sina privilegier och lömskt överfalla arbetarnas talesmän och sätta dem bakom lås och bom för årtionden framåt, därför att de vågat predika frihetens evangelium i det "fria och demokratiska" Amerika, som hälsar emigranten välkommen från ankomsten till Newyork av frihetsgudinnan! När skola barmhärtiga människor ge henne ett rep?

I Amerika har kapitalismen nått sin kraftigaste utveckling och således skulle här enligt bl. a. Karl Marx premisser vara givna för socialismens förverkligande. Varför genomför icke arbetarklassen i Amerika sin frigörelse från slaveri under kapitalismen? Helt enkelt därför att de icke äro tillräckligt klassmedvetna och icke organiserade efter klasslinjen.

Arbetarna i Amerika ha icke förstått att samlas tillräckligt många inom I. W. W. De ha hamnat hos den gula Gomperska American Federation of Labor, som i praktiken har många beröringspunkter med den svenska Landsorganisationen, ehuru denna senare i teorin skall vara anhängare av socialism.

Kriget och kapitalismens eget väsen ha dock — trots all förföljelse — jämnat vägen för syndikalismens rörelse och idéer. Det är slut på de sagolika möjligheterna i Amerika för en arbetare att bli företagare och storkapitalist. Han tvingas alldeles som i Europa att **sälja sin arbetskraft** och i kamp för att hävda sin levnadsstandard. Följaktligen kunna icke kapitalisterna slå ihjäl syndikalismen med sina våldsdåd.

Men de kunna göra mycken skada på personerna som varit hängivna agitatorer för och organisatörer av I. W. W. Därför är det vår plikt att i Sverge allarmera den allmänna rättskänslan hos arbetarklassen. Något måste göras mot blodhundarna i U. S. A.! Massmöten och insamlingar till förmån för de fängslade kamraterna böra igångsättas över hela landet. S. A. C. borde taga initiativ till en amerikansk vecka. Det demokratiska Amerika måste naglas fast vid skampålen!

Det mäst effektiva vore en blockad och bojkott mot amerikanska varor under fältropet: amnesti åt de fängslade arbetarna i Amerika!

Gustav Malmborg.

I. W. W. och S. A. C.

Ett ohemult angrepp mot S. A. C. i The New Solidarity.

I "The New Solidarity", I. W. W:s tidning, finna vi följande notis som tydligen emanerar från Stockholm:

"The Marine Transport Workers of I. W. W. i Sverge har tillväxt så hastigt att den öppnat egen huvudexpedition i Stockholm samt håller reguliera uppbördsmöten och agitationsmöten varje söndag.

Rapporten som kommit till M. T. W:s huvudkontor visar, huru de arbetare, som nu äro anslutna till den syndikalistiska rörelsen, börja fatta, att för att ha en verkligt revolutionär organisation kan man icke taga in i sina leder några småborgare som den syndikalistiska rörelsen gör för närvarande".

Förmodligen är källan till denna underbara notis en tydligen mycket "revolutionär" herre vid namn C. G. Andersson som, vilja vi minnas, vid den "industriella transportarbetareunionens" bildande fann rimligt att anse även diverse byggnadsarbetare, skräddare och skomakare tillhöra det marina transportarbetet. Huruvida han ännu hyser denna något originella uppfattning är oss ej bekant, och det kan ju också vara likgiltigt. I varje fall torde "småborgarna" inom S. A. C. taga den "revolutionäre" herr Anderssons omdöme med knusende ro, och trösta sig med att tillhöra de "le petit bourgeois" så tillhör hr Andersson icke de stora, åtminstone andligt. Den "hastiga tillväxten" torde inte heller, om man undviker att se den med amerikanska glasögon, vara särdeles överväldigande, enligt vad som upplystes oss räknar "organisationen" för närvarande ett tjugotal medlemmar. Insikterna om nödvändigheten att skapa en riktigt anderssonskt revolutionär organisation synes alltså ha rätt svårt att gro i vår karga jordmån, vilket kanske förklarar att herr Andersson finner den för sin utveckling vara i behov av extra gödningsämnen utifrån. Vi finna nämligen i I. W. W:s månadsskrift the One Big Union att "the swedish Marine Transport Workers Union of the I. W. W. of Amerika" har erhållit 61 dollar från Amerika för att påskynda insikternas grodd. Dylika behov har som bekant aldrig det småborgerliga S. A. C. haft, eller i varje fall aldrig fått dem tillfredsställda.

Vi kunna i detta sammanhang icke underlåta att påpeka, att vi finna I. W. W:s internationella umgängesseder lindrigt sagt egendomliga. Notisen i The New Solidarity är visserligen byggd på en synbarligen mycket fördomsfri rapport om svenska förhållanden, men den synes dock vara skriven av tidningens red. och det förefaller vara en rimlig begäran, att man försöker kontrollera sina meddelares uppgifter om en organisation, med vilken I. W. W. upprätthåller vänskapliga förbindelser, och vars hjälp den icke försmår i den förtvivlade kampen mot den blodtörstiga amerikanska kapitalismen. Man bör i I. W. W. icke förundra sig, om de svenska arbetare till vilka den vädjar om hjälp i kampen mot den övermäktige fienden anse mindre honnett att samtidigt som de göra stora ansträngningar att bringa samman medel för att bidraga till att befria de amerikanska syndikalisterna ur statens fängelsehålor, pengar sändes från Amerika för att understödja en organisation som utnyttjar dessa medel till att sprida lögner om S. A. C. Det är sannerligen ett måttligt nöje att samla pengar här och sända till Amerika — isynnerhet i en tid då S. A. C. själv är så starkt engagerad — som sedan skola återsändas för att finansiera agitationen mot S. A. C. samt underlätta möjligheterna för insändarna av lögnaktiga rapporter, på vilka man bygger ohemula angrepp i I. W. W:s press.

Våra strider

Uppgörelse vid Sandarne.

Avsevärda förbättringar i arbetsvillkoren uppnådda.

Som förut meddelats genom Syndikalisten tillhör nu denna strid, efter att ha pågått i nära tre månader, det förgångna Att den blev så långvarig får man tillskriva ingenjör Sundblad äran av; han vägrade nämligen till en början att underhandla. Det var väl hans mening att arbetarna, när de varit lockoutade en tid, skulle komma tillbaka, en och en, och be om förlåtelse därför att de varit lockoutade. Man blir styrkt i denna uppfattning när man hör att han vid underhandlingens början inte ville underhandla med organisationerna, utan ville underhandla med arbetarna gruppvis. Nämnda ingenjör är förut känd från Iggesund o. kan hans karaktäristik sammanfattas i tre ord: hänsynslös, brutal och fräck.

När emellertid intet annat hjälpte måste han bekväma sig till underhandling, men efter som han inte ansåg sig själv kompetent därtill, eller vilket fel det nu var, anmodade han pastor Kyhlberg att underhandla.

När Hälsinglands Folkblad, socialdemokratisk tidning, omtalade stridens utgång skrev den: "Pastor Kyhlberg, som nedlagt ett ihärdigt och intresserat arbete för konfliktens lösning, är värd en honnör". Att han arbetat ihärdigt och intresserat erkännes, men det är att märka att han arbetat till fördel för arbetsgivaren. Hade arbetarne gått med på hans anbud, hade de erhållit lägre daglön än före striden. Det är genom enig sammanhållning och solidaritet som resultatet av striden ernåtts. Det är arbetarne vid Sandarne som äro värda honnör och ej prästen.

Resultatet av striden blev timlönens höjande från 1 kr. till 1:35 för fackmän 1:60. Ackord skola sättas så att minst 1:65 kan förtjänas. De för orten gällande prislistor, som bli godkända vid uppgörelsen inom byggnadsfacket, skola tillämpas. Murarhantlangarnas ackord höjdes från 15 till 18 kr., deras timlön från 1:40 till 1:50. Dessutom tillkommer fritt husrum, ved och lyse Inget avtal, utan kunna arbetarna gå till aktion när det passar dem. Det må nu bli arbetarnas sak att genom striden inom arbetet tillkämpa sig vad som ej erhölls genom den öppna konflikten. Registret är vapnet som måste komma till användning. Striden har förts av Svenska Sågverksarbetareförbundets avd. 6 och Leriviks L. S. och sammanhållningen har hela tiden varit den bästa.

Sista nyheten från Sandarne är att ing. Vahlström, förut vid Ostkustbanans III avd., jämte hans s. k. verkmästare Per Larsa blivit antagna som grindvakter därstädes. Om det är brist på annat arbete — det är ju inga avlöningslistor att joxa med nu — eller det är för att kontrollera att ingen Ostkustbanans "gubb" av misstag skall förirra sig in i helgedomen, vill jag låta vara osagt. Skall med red:s tillåtelse be att få återkomma i denna sak.

En strejkande.

BLOCKAD.

Härmed förklaras Skogssällskapets järnvägsbyggnad Tingstäde—Färbro i blockad för ny arbetskraft tills annorlunda meddelas.

Tingstäde L. S.

BLOCKAD.

Boda L. S. och avdelning n:r 55 av V. o. V. har på gemensamt möte den 5/4 1920 beslutat att allt arbete å järnvägsbyggnaden Arvika—Vennacka skall på grund av lockouten blockeras ävenså transport av verktyg och materiel.

För Boda L. S., avd. 55 av V. o. V.

Blockadkommittén.

Blockad för ny arbetskraft.

På grund av lönetvist har nedanstående organisationer förklarat Kiruna gruvbolag, Luossavara-Kiruna A. B. i blockad för ny arbetskraft.

Sv. Gruind.-arb.-förb. n:r 12.
Sv. Metallind.-arb.-förb. n:r 105.
Kiruna L. S.

BLOCKAD.

Härmed förklaras allt arbete vid Ostkustbanans 9 avdelning från o. med den 10 april i blockad oavsett vem som övertager arbetet.

Skönviks L. S.

BLOCKAD.

I anledning av att de förda löneförhandlingarna mellan Kalmar L. S. och Kalmar Byggmästareförening, icke lett till något för L. S. medlemmar antagligt resultat, förklaras härmed allt grov-, cement- och hantlangningsarbete **hos samtliga byggmästare** i blockad från o. med fredagen den 9 april tills uppgörelse sker med nedan nämnda organisation.

Kalmar den 10 april 1920.

Kalmars L. S.

BLOCKAD.

Strid har utbrutit vid Skutskärs sågverk. Arbetet blockerat.

Skutskärs L. S.

BLOCKAD.

På grund av lockout förklaras allt arbete i blockad vid Ostkustbanans 10 avdelning av Härnösands L. S.

Härnösands L. S.

BLOCKAD.

Då vår begäran hos Bergverks A. B. Vulcanus om löneförhöjning för lastarna avslagits förklaras härmed all tillströmning av ny arbetskraft i blockad, ävenså allt övertidsarbete från och med den 1 april 1920.

Blötbergets L. S.

BLOCKAD.

På grund av att sysslomannen vid Strängnäs hospital utan några skäl avskedat ett arbetslag, får härmed undertecknad organisation förklara de av laget handhavna arbetena i **blockad**.

Strängnäs L. S.

BLOCKAD.

Enär Ostkustbanebolagets arbetsledning vägrat godkänna arbetarnas krav på högre ackordspris, så förklaras härmed allt arbete med schaktning för spårets framdragande å avd. 1 söder om Kasärngatan i blockad för all arbetskraft tills vidare meddelas.

För sekt. 2 av Gävle L. S.

Klas Wallin.

Blockad för ny arbetskraft.

Härmed förklaras allt arbete vid Altuna Ångsåg i blockad för ny arbetskraft, fr. o. m. den 12/4 1920.

Och varnas alla arbetare som äro måna om sin heder, att ej där söka anställning förrän annorlunda meddelas.

Altuna L. S.

VARNING.

Enär löneförhandlingar pågå vid Erik Brodins Varvs A.-B. i Gävle varnas kamrater landet runt att där söka anställning tills vidare meddelas.

Sekt. 4 av Gävle L. S.

UPPHÄVD BLOCKAD.

Sedan nu arbetarna vid Örebro Express' Handelsbrädgård i Gävle fått alla sina fordringar beviljade, har uppgörelse träffats, och upphäves härmed den åsatta blockaden för ny arbetskraft.

Sektion 5 av Gävle L. S.

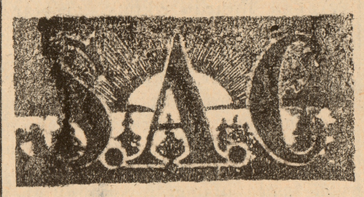

SKÅNES DISTRIKT.

Em. Jansson från Stockholm kommer på uppdrag av D. K. att företaga en turné inom distriktet med början den 20 april.

Vi meddela här resplan och anmodas alla L. S. att oförröjligen svara och uppgiva det antal affischer som önskas.

April.

*20. Skromberga.
*21. Billesholm.
*22. Bjuv.
23. Hyllinge.
24. Nyvång.
25 kl. 11 f. m. Hasslarp.
*25. kl. 4 e. m. Höganäs.
*26. Åsbo-Fagerhult.
*27. Strömsnäs bruk.
*28. Traryd.
*29. Emmaljunga.
30. Virehult.

Maj.

*1. Älmhult (å torget).
*2 kl. 11 f. m. Älmhult.
2 kl. 5 e. m. Stränghult.
*3. Loshult.
*4. Hulteberg.
*5. Osby.
6. Hästveda.
*7. Hessleholm
*8. Stehag.
*9. kl. 11 f. m. Tjörnarp.
*9. kl 4 e. m. Hör.
*10. Hörby.
*11. Sjöholmen.
*12. Eslöv.
*13. Kristianstad.
*14. Vinslöv.
*15. Tyringe.
*16. kl. 11 f. m. V. Torup.
*16. kl. 5 e. m. Perstorp.
*17. Klippan.
*18. Yxenhult.
*19. Markaryd.
*20. Skogaby. ....

De med * betecknade platserna äro klara.

Emanuel Janssons ämnen äro:

1. **"Syndikalismens mål och medel".**

2. **"Revolutionär klasskamp eller politiskt reformarbete".** Samt ett skolningsämne som hålles efter det offentliga, enskilt för L. S. medlemmar: **"En kamporganisations praktiska arbete".**

Priset å föredrag är 25 kronor, inberäknat resa och affischer, och betalas av L. S. till talaren. Å de platser där ingen L. S. finnes samt L. S. med dålig ekonomi bestrides kostnaderna av D. K.

Raska nu på och svara å de cirkulär som tillsänts eder, så att inget mankemang inträffar, och spara inte på affischering och reklam.

Med hälsning.

D. K.

P. S. Vad menar Stränghult och Virehults L. S. som inte svarat på tillsänt cirkulär.

Till L. S., kommissionärer och enskilda kamrater inom Västmanlands distrikt.

D. K. planerar en turné i slutet av maj månad. L. S. uppmanas att fortast behandla och insända svar på det första meddelande härom, som utsänts. Enskilda kamrater på platser där ej L. S. finnas, vilka äro villiga medhjälpa vid ordnande av föredrag på platsen, torde tillskriva D. K., vilken står ekonomiskt bakom sådana platser. Angående talare — se nästa nummer.

Knut V. Länström, Gränsgatan 18, Västerås.

Till alla L. S. i Ångermanland med omnejd.

Härmed uppmanas samtliga L. S. inom Ångermanland med omnejd att sända ombud till konferensen söndagen den 25 april med början kl. 11 fm vid Vignäsbrännan, **Forsmo** Konferensen är sammankallad för bildandet av ett distrikt omfattande Ångermanland med omgivning.

Det gäller nu på vårsidan att organisera och planlägga agitationen, att igångsätta en kraftig offensiv för anslutning till vår kamporganisation.

Ombuden torde avstiga tåget vid Forsmo anhalt.

Forsmo L. S.

Norra och vestra Jämtlands distrikt av S. A. C. bildat.

Konferens avhölls i Trångsviken den 5 april på initiativ av Järpens L. S., varvid representanter från skilda L. S. i norra och västra Jämtland voro närvarande. Ändamålet med konferensen var att bilda distrikt för norra och västra Jämtland vilket också verkställdes, och beslutades att förlägga D. K. till Järpen. Kostnaderna för konferensen skulle bestridas av samtliga L. S., som voro representerade. Vidare förekom livlig diskussion av frågor, som berörde sågverks- och flottningsarb., vilka ytterligare komma att diskuteras vid den kommande konferensen i Ljusdal den 17/20 d. m.

Ref.

Registerförare:

SUNDBYBERG: L. Liljedal, Kratsboda 32, Mariehäll.
JÖNKÖPING: Axel Lidström, L. S. Östra Storgatan 80
SÄRNAHEDEN: Kristoffer Johanson.

ÄNDRADE ADRESSER:

BODA: Julius Mattson, Hovdonne, **Växvik.**
FARINGE: Nils Falk, Sydinge, **Gimo**
LÅNGBANSHYTTAN: Karl Wük, Slottet.
NÖDINGE: H. S. Forsén, p. r.
SIGTUNA: Karl Alldén, Sjölottenborg.
SUNDBYBERG: F. H. Sundberg, Kratsboda 17, Mariehäll.
SVENLJUNGA: Erik Karlsson, p. r.
Stenarbetarnas Industriella kommitté
har återupptagit sin verksamhet.
Adressen är: Adolf Johansson, Rixö, **Hjälmedal.**

Nya L. S. är bildade i

NYKROPPA (Värmlands Distrikt). Adress Anton Ströberg.
VÄSTBERGA (Stockholms Distrikt) Adress J. V. Karlsson, Solgatan 1, I. **Aspudden.**
BÅSTAD (Skånes Distrikt). Adress Erik Andersson (adr. fru. Zackrisson), Malen.

VARNING.

På grund av lockout varnas alla arbetare att söka något arbete här.

För Antjärns L. S.

Erik Jonsson, korr. sekr.

En Passant.

SMÅSAKER.

Den höga inkomsttaxering en del fackföreningspåvar och övriga personer i förtroendeställning till arbetarna ståta med — vi minnas ju redan från 1914 att det väckte ett visst uppseende, när en enkel journalist i ett socialdemokratiskt blad taxerade för en årsinkomst av kr. 42,500 — ha de, vad lejonparten beträffar, ej för den syssla de satts att sköta, utan, det kommer från "biinkomster" Vilket likväl icke hindrar, att de flästa helt avlönade fackföreningsfunktionärer ha en lön, som det borde gå bra att leva på.

Jag träffade emellertid en arbetare som satt och filosoferade över en annan synpunkt. Han gick för tillfället arbetslös och då har en arbetare tid och fallenhet för filosofi.

— Vår förtroendeman har begärt löneförhöjning och det bör han få, utlät sig mannen

— Ja, pengarna sjunker ju så förbaskat i värde.

— Det är inte bara därför han bör ha löneförhöjning; vår förtroendeman har **alltid** haft för litet betalt. Redan för fyra år sedan fick jag den saken klar för mig...

På verkstaden där jag då arbetade rådde vissa oenigheter, fabrikören var inte möjlig att få rättelse med. Vi hade haft kommittéuppvaktningar hos honom flera gånger, utan resultat, och så beslöt vi anmoda förtroendemannen att hugga in. Det kom inte svar varken på första eller andra skrivelsen — förtroendemannen har nu alltid så bråttom! — men när vi hotat att på egen hand ställa till med strejk och spektakel kom det besked, att förtroendemannen på genomresa viss dag skulle stiga av och klara upp saken. Vid tåget, där vi mötte, överraskades vi av att helt oförmodat sammanträffa med vår fabrikör, som befann sig där i samma ärende som vi. Han hade nämligen också fått underrättelse om förtroendemannens ankomst. De informationer vi hade ämnat ge vår talesman blev vi aldrig i tillfälle lämna, fabrikören lade nämligen omedelbart beslag på vår man och bjöd på frukost på Grand hotell. Och den blev både lång och grundlig, åtminstone föreföll det oss så, eftersom vi fick patrullera utanför och peta tänderna till förströelse Men när maten var äten var också saken klar Åtminstone lämnade förtroendemannen oss detta meddelande då han i hast luffade mot stationen för att hinna med nästa tåg. Fabrikören hade gått med på alla de framställda fordringarna. Sålunda var allt gott och väl, det var bara en liten invändning att göra och det var, att på verkstaden förblev allt vid det gamla. Förgäves anföllo vi förbundsledningen med nya skrivelser, det kom aldrig vidare svar Förresten dröjde det inte så värst länge förrän arbetsbrist inställde sig och en efter en av kommittén fick packa ihop sina grejor och draga iväg med sitt missnöje. Jag har emellertid gjort mig underrättad om, att vart vår förtroendeman [illegible]barat sig har alltid arbetsgivaren vid första blicken upptäckt att karlen är hungrig och tillfredsställt hans mages krav. Han ser inte utsvulten ut, men det mästa och bästa av sitt fläsk har han säkert arbetsgivaren att tacka för. Och jag tycker, att det kan vara på tiden, att vi själva börja nära honom, eftersom han ju ändå är i vårt arbete.

Så slöt min vän sin sedelärande berättelse. Jag kan aldrig tro att han satt och ironiserade.

* * *

"Den nie pank", som man till ära för dess judiske stiftare omdöpt Aktiebolaget Nya banken till, har haft ett dåligt arbetsår. Antydningar ha gjorts att banken skulle nödgas nedskriva aktierna med 20 proc. Det blev värre än så, styrelsen föreslår jämn halvering. Endast innehavare av små aktieposter skola behandlas något skonsammare Tragedins orsaker äro här som så mångenstädes de fördömda ryska bolsjevikerna. Banken hade ett tillgodohavande i Ryssland på cirka 15 miljoner rubel. Visserligen fick den omplacerat dessa tillgodohavanden i Tyska mark, men det har ju nästan blivit att komma ur askan i elden

Nya bankens stöttepinnar äro samt och synnerligen vad man kallar proletärkapitalister, en medborgargrupp som nästan bara haft ledsamheter att anteckna på sistone. Det är nog åtskilliga fackförb. som ha reserver med i nedsmältningsproceduren. Men vad har varit att göra? Vad man kunnat har redan gjorts. T. o. m. 50,000 kr., som man satt undan som grundplåt, för att bereda funktionärerna en räddning undan fattighuset på gamla dagar genom en anspråkslös pension, har tillförts de aktiva. Inte betyder det mycket varken från eller till i ett hål på 5 miljoner men det visar ändå den goda viljan. Aschberg har förstås kratsat de bästa av sina kastanjer ur elden, och går nu och håna eländet med att vara — bolsjevikvän!

Men hos våra övriga bankirproletärer växer sig hatet mot bolsjevismen allt starkare. Om t. ex. zaren hade suttit kvar som lillefar, hade det utan tvivel blivit firti procents utdelning och en gratisaktie dazu i Den nie pank.

Nu ha vi ingenting annat övrigt än att förena oss med bankens aktieägare i ett från hjärtat kommande och mot den länsade plånboksfickan ekande: Död åt bolsjevismen!

* * *

Fabian har fått sitt tal på kyrkomötet gillat och stadfäst av Kata, som mycket riktigt har en känsla av att "mänskligheten vill upp ur den andliga dy, i vilken den materialistiska filosofiens många stora o. små profeter tryckt ned den". Folkets Dagblad Politiken har även fått släppa till utrymme åt den förhoppningen av moster, att "den andens fimbulvinter, som varit rådande under decennier, tack vare en ensidig intellektuell föda", nu skall börja ge med sig.

Vi få hoppas det bästa Vem vill inte gå till "de gamla sanningsbrunnarna", när Fabian och Kata sköta öskaren!

Inte kan ens vägen till gud faders hus bli tråkig med ett par sådana färdledare.

Carolus.

Rättegången i Idre.

Rättegången mot de, för deltagande i de bekanta demonstrationerna mot strejkbrytarna uppe i Idreskogarna, häktade kamraterna började den 7 april och fortsatte den 9 och 10.

De häktade äro, som bekant, Per Hägg från Valbo, ordf. i Idre L. S., Vilhelm Ericsson från Älvsjö, Olov Halvarsson-Bergström från Idre, samt Nils Grip från Hälsingland.

Genom S. A. C:s försorg hade de häktade erhållit adv. Georg Branting som rättegångsbiträde.

Åklagarevittnenas vittnesmål voro synnerligen svaga och intetsägande. Några namn på de i uppträdet deltagande kunde de icke uppgiva ej heller utpeka någon av de häktade som skyldiga till det övervåld mot strejkbrytarna, som enligt åklagarens påståenden förekommit.

Advokaten Branting uppehöll sig i sitt försvarstal länge vid de sociala motsättningarna mellan skogsarbetarna i Idre och bönderna från främmande socknar och bestred att demonstrationen haft våldsam karaktär. Han ansåg nämligen att denna slutat i och med att Morakarlarna lovat lämna arbetsplatsen, vilken överenskommelse han förmenade icke hade blivit dem påtvungen, utan av dem godvilligt antagits. Demonstrationens ledare eller deltagare ansåg han ej kunde göras ansvariga för vad enskilda oroselement tagit sig till efter demonstrationens slut, varför han begärde att de häktade skulle försättas på fri fot.

Denna begäran avslogs och dessutom resolverade rätten att tvenne av de som vittnen instämda skulle träda i häkte.

Nästa rättegång skall hållas den 26 april.

Efter allt att döma torde syndikalistskräcken vara synnerligen stor i denna mörka landsända och vederbörande tycks ha föresatt sig att söka klämma till ordentligt för att på så sätt skrämma övriga arbetare för syndikalismen.

I ett kommande nummer skola vi syna denna affär en smula närmare i sömmarna.

Strandade förhandlingar inom elektricitets- och järnindustrin.

Förhandlingarna om nytt avtal inom elektriska facket, vilka varit uppskjutna sedan den 23 mars, avslutades den 9 april, och förhandlingarna om nytt avtal inom järnindustrin, vilka varit uppskjutna sedan den 17 mars, avslutades den 10 april, i båda fallen utan att något resultat uppnåddes.

Arbetsgivarna fordrade bibehållande av bestämmelserna i det föregående avtalet om rätt för arbetsgivarna att leda och fördela arbetet samt förpliktelse för båda parterna att respektera event. nya avtal intill dess ny överenskommelse träffats. För övrigt hävda arbetsgivarnas representanter att järnindustrins ställning ej medger en allmän höjning av arbetslönerna. Arbetarnas representanter vidhöllo, att de hittills gällande allmänna bestämmelserna icke kunna intagas i det nya avtalet. Det var sålunda omöjligt att finna någon grundval för förhandlingarnas fortsättande.

1:sta majmärket.

S. A. C:s sedvanliga Majmärke utkommer i medio av denna månad.

Inkomsten av desamma gå till Fonden för Syndikalistens oftare utgivning och enbart detta torde vara tillräckligt för att förmå alla kamrater att göra sitt bästa med försäljningen av märket.

Märkets pris blir 15 öre och redovisning sker med 12 öre pr märke.

Insänd fortast möjligt rekvisitioner.

Se till att S. A. C:s Majmärke finnes på varje arbetares rockslag den 1:sta Maj!

Syndikalistens Exp. Box 51, Örebro.

Bortgången kamrat.

E. H. Höglund.

Malmbergets L. S. har nödgats kläda sig i svart. En efter en av dess medlemmar ryckes bort av den härjande spanska sjukan. Vad som dock väckt största förstämningen är, att en av dess mera sympatiske o. värderade medlemmar Erik Höglund hastigt avled i följder av ovannämda sjukdom onsdagen den 31 mars — icke fylld 25 år.

Inom vida kretsar av anläggningsarbetare, var Höglund välkänd och värderad under namn av "Lilla Borås-Erik". Ehuru ung var han mångårig medlem av S. A. C., mest känd i trakterna av Trollättan, Lilla Edet, Borås m. fl. trakter. Till Malmberget kom han hösten 1918 och tog efter en tid anställning vid Gruvbolaget, vilket arbete han dock i själ och hjärta förbannade och strävade efter att så fort som möjligt få lämna.

Han som många andra hade knutit hymnens band med en flicka från Malmberget, vars bekantskap han gjorde under sin vistelse sommaren 1916. Nu gick hans strävan ut på att skapa ett hem och att göra detta så ljust och glatt som möjligt. Man förstår detta, då han under sista tiden var rätt dålig, men ändock fortsatte att arbeta, under den förklaringen att han icke hade råd att ligga inne. Kom så spanska sjukan, som på en vecka lade honom i graven.

Vid hans bår står nu sörjande den unga änkan jämte två minderåriga barn samt en talrik kamrat- och vänkrets, som han dock under den korta tiden av 1 1/2 år vunnit. Erik Höglund var en fullödig syndikalist, som på inget sätt lät dagtinga med sin övertygelse och åskådning. Han såg i syndikalismen den enda egentliga rörelse, som var värd arbete och uppoffring, och för sådant drog han sig aldrig.

Jämsides med medlemskap i lokala samorganisationen tillhörde han Ungsocialistiska klubben i Malmberget.

Dessa båda rörelser voro hans livsideal och målet för hans strävan. Vi briga härmed vår döde kamrat ett sista tack för hans oegennyttiga arbete. Ett tack för din trogna vakt om syndikalismen och dess idéer.

Frid över ditt minne

J. V. Kr—r.

Byggnadslockouten.

Riktar sig icke blott mot arbetarna utan även mot de små arbetsgivarna.

Det är ett nöje — kan ej uttrycka mig bättre — att se, med vilken kall beräkning, outtröttlig energi och självsäkerhet, som Sv. Arbetsgivareföreningen går tillväga i dessa dagar. Den ena arbetargruppen hinner knappast att få sina kassor tömda eller likt slagna hundar draga sig in i grottekvarnarna igen, förrän lockoutklubban svingas över en annan grupps huvuden.

Den reformistiska fackföreningsrörelsen, så som den är sammansatt av fackförbund, förete närmast bilden av ett av arbetsgivareföreningen själv upplagt schema, efter vilket de olika förbundens medlemmar i tur och ordning prässas till underkastelse. Denna taktik är ägnad att tilldraga sig ett visst intresse, icke blott därför att den är förhållandevis ny, utan mera tillföljd av de förändringar av egendomsförhållandena å ena sidan och arbetarrörelsens former, sammansättning och taktik å andra sidan, som den med nödvändighet måste leda till.

De stora lockouterna avser nämligen icke blott att prässa arbetarna till underkastelse, även om de, tillföljd av det primitiva och skråmässiga sätt varpå arbetarna ännu äro organiserade, kunna betecknas som arbetsgivarnas effektivaste medel även i detta hänseende. Snarare äro de i främsta rummet ett led i kapitalkoncentrationens tjänst, i det att de å ena sidan leda till små-kapitalisternas undergång, å andra sidan till minskad produktion, större efterfrågan och högre pris på produkterna — kläder, livsmedel, hyror o. s. v. Numera är det nämligen icke de av maktsjuka uppblåsta strebertyperna som befolka pratmakarboet på Helgeandsholmen eller leka "statsråd" som regera över eller bestämmer det ekonomiska livets lagar. De behöva numera icke ens skriva eller "stadfästa" dessa lagar; det gör numera en 17 eller 18 storfinansiärers egna tjänstemän under Sydows ordförandeskap, ty även om detta kan synas orimligt så kan man dock taga ett 100-tal bolag, vilka genom bankerna dominera all annan företagsamhet, och bakom dessa skall man finna endast ett 20-tal storfinansiärer. För dessa, d. v. s. den egentliga storkapitalismen, har småkatalisterna under de senaste åren varit till mera obehag än den reformistiska fackföreningsrörelsen, i det att dessa i brist på ekonomisk motståndskraft varit hänvisade att gå med på arbetarnas krav mot sina mäktigare klassbröders vilja. De små arbetsgivarna spelar därför samma roll inom kapitalistklassen, som strejkbrytarna inom arbetarklassen. De äro ett hinder i storkapitalismens kamp som icke blott sviker utan även demoraliserar de mera stridsdugliga kapitalisttrupperna.

Detta har särskilt varit fallet inom byggnadsindustrien, vilken som bekant i mycket stor utsträckning ännu vilar på små entreprenörer, av vilka hälvten icke äro mäktiga att rida ut en storstrid. Under sådana förhållanden äro dessa under de numera förekommande stora strejkerna och lockouterna dömda att ettdera duka under, eller också göra upp med arbetarna. Ställda inför detta val bjuder dem självbevarelsedriften i flesta fall att göra upp med arbetarna mitt under pågående strider. Detta har varit fallet i mycket stor utsträckning under de senaste stora striderna, typografarbetarekonflikten, järnarbetarelockouten, och bagarekonflikten i Stockholm, men detta sätt att genom uppgörelse med arbetarna dra sig undan en annars omedelbar undergång länder för de mindre motståndskraftiga arbetsgivarna endast till att dödsprocessen blir något längre.

Ty så snart den egentliga striden är avblåst, komma storkapitalisterna, som i mycket stor utsträckning f. ö. äro direkt engagerade i råämnesindustrierna, genom sina truster och karteller, att kringskära "förrädarna" både ifråga om råämnen och ifråga om omsättning och rörelsekapital med mera. Det s. k. "vraket" inom kapitalistklassen är sålunda dömt till undergång, medan de arbetsgivare som går under den beteckningen inom sin egen klass äro för korta i rocken för att kunna hålla stången i de numera förekommande jättestriderna.

Ifråga om den redan proklamerade byggnadslockouten behöver man för övrigt endast taga del av Stockholms L. S. stridsrapporter eller läsa borgarpressens skrän mot "den syndikalistiska terrorn inom byggnadsindustrien, för att få klart för sig att denna lockout snarare är ett dödsslag i ansiktet på en massa småentreprenörer än på arbetarna. Troligt är också att arbetsgivarna enbart ur denna synpunkt komma att låta sitt lockouthot gå i verkställighet hur långt arbetarna än vill pruta på sina krav. De vill uppgörelse med arbetarna först sedan de genom en längre strid sträckt de arbetsgivare, som under "de senaste årens ekonomiska terror" gjort upp med syndikalisterna, till marken och rensat sin stridsfront från desertörer till kommande strider.

Därtill kommer att den nu genom folkopinionen stimulerade byggnadsverksamheten, vilken snart nog skulle bringa hyrorna att falla — vilket enbart med några procent skulle betyda miliontals kr. pr år för de stora fastighetsbolagen — på något sätt från deras sida måste förhindras. Först i tredje rummet kan man således räkna med att byggnadsarbetarelockouten är riktad mot arbetarnas krav.

Denna numera gängse stridsföring från arbetsgivaresidan är emellertid mera ägnad att väcka eftertanke och besinning än bestörtning inom arbetarklassen. Den ställer nämligen ett ofrånkomligt krav på en fullständig omläggning av den reformistiska fackföreningsrörelsen, icke blott i fråga om former och sammansättning, utan även vad det gäller uppgifterna, målet. Ty vad byggnadsarbetarna angår — för att nu endast tala om denna grupp — så måste de taga sikte på, att i egenskap av producenter, genom sina egna organisationer — i enlighet med vad som numera börjat praktiseras i England — själva övertaga ledningen av bostadsproduktionen. Kritiken för bostadsbristen bör, liksom för de höga hyrorna, hädanefter riktas mot byggnadsarbetarna. Kunna ej arbetarna på annat sätt förmås att undertrycka de skråintressen, vilka hittills så gott som uteslutande bestämt formerna för arbetarnas kamp, och omlägga dessa i enlighet med de socialistiska uppgifterna, så måste de, genom att lägga kritiken åt rätt håll, tvingas därtill.

R. H—e.

Glöm ej

Fastighetsmärkena!

SYNDIKALISTENS 1:A MAJNUMMER 1920

Utkommer i medio av April och kommer att motsvara n:r 34 av Syndikalisten.

En konstnärlig omslagsteckning i SVART och GULD giver numret en särskilt originell o. agitatorisk prägel.

Innehållet är valt med hänsyn till Majnumrets uppgift som agitator för syndikalismen och arbetareklassens revolutionära frigörelsekamp och till detsamma har ett flertal av våra bästa pennor lämnat utomordentligt värdefulla bidrag. Majnumret är försett med talrika illustrationer, vilka förhöja dess värde och säkerligen skall bidraga till att göra detsamma lättsålt över allt bland arbetarekretsar.

Pris 50 öre. REKVIRERA! 20 sidor.

Rekvirera:

"REVELJS" 1:sta Majnummer utkommer i god tid före 1:a maj

Pris 25 öre. Redovisas med 13 öre.

Rekvisitioner ställas till Revelj L. S. exp. Mellangatan 2 b, Göteborg.

Martinarbetarekonflikten i Hofors.

Med anledning av martinarbetarkonflikten i Hofors och de kortfattade och orätta framställningar som varit synliga i pressen om denna strid, få vi meddela följande om denna strids uppkomst och orsak.

Det har varit olidliga förhållanden rådande vid detta verk allt sedan det nya avtalet trädde i kraft, beroende på flera orsaker, dels dåligt bränsle samt dåligt material och tillsatser som bolaget tillhandahållit. Vid avtalsuppgörelsen låvades från bolagsledningens sida, att om arbetarna skulle godtaga avtalet skulle förbättringar göras i dessa avseenden. Ombyggnader för vedtorkningen skulle företagas och material anskaffas, så att produktionen skulle kunna ökas. Trots flera framställningar härom från arbetarna har ingen ändring blivit gjord

Det har på senare tiden blivit omöjligt att driva upp produktionen till de i avtalet stipulerade, 13 smältar pr vecka. Till följd härav har arbetarnas förtjänster ständigt gått nedåt. Då arbetarna ej längre kunde leva på endast löften, då det visade sig att dessa var till för att brytas, inlämnade de till arbetsköparen krav på att bliva garanterade den veckopenning som skulle utgöra ersättning för i avtalet stipulerade 13 smältar pr vecka.

Detta krav avslogs.

Då krävde arbetarna att få det bränsle och material som var nödvändigt för att driva upp tillverkningen till det tonantal som avtalet föreskriver, och begärde svar därpå till kl. 12 middag den 9/4. Arbetsgruppen har vid flera tillfällen behandlat frågan och ansåg sig nu vara bringade att om avslag skulle bliva resultatet på denna framställning, gripa till maktmedel, vilket de meddelade bolagsledningen. Då de ej erhöllo nöjaktigt svar lämnades respittid till kl. 4 em samma dag.

Bruksledningen ansåg sig vara förhindrad i brist på tid att förhandla med arbetarna den dagen, varför arbetet nedlades. Kan arbetarnas handlingssätt anses kunna tolkas som avtalsbrott, måste väl även bruksledningens handlingssätt betraktas på samma sätt då denna ej hållit den överenskommelse som muntligen lovades.

Kan någon förvåna sig över att arbetarna tröttna på att arbeta och leva på löften, då det visar sig att dyrtiden ej ändrar karaktär till nedgång, utan livsförnödenheterna ständigt stiga? Var och en som opartiiskt vill bedömma denna sak, måste inse att orsaken till denna strid är att söka i arbetsköparnas hallstarrighet, och ingen okynnesstrejk som vissa tidningar vill göra den till. Som en upplysning rörande martinarbetarnas förtjänster som långt ifrån äro några ministerlöner, kan lämnas följande tablå:

Årsförtjänsten för den högst avlönade gruppen år 1919 var kr. 4,500, grupp n:r 2: 3,500 samt de lägsta grupperna, vilka ha en årsförtjänst av 2,000 kr. med dyrtidstillägg och barnbidrag inberäknat. Kan även nämna att här utbetalas till en del arbetare en timlön av 42 öre. Det visar sig att på grund av de missförhållanden här ovan angivits, förtjänsten kommer att minskas i stället för att stiga. Arbetstiden är 72 timmar pr vecka.

Härav framgår att martinarbetarnas handlingssätt är fullkomligt motiverat, och bör alla arbetare lämna dem det stöd som är dem möjligt.

Hofors är ej det paradis som ryktet gjort det till utan i många fall motsatsen. Vi återkomma i andra frågor en annan gång.

Martinarbetare.

"Allarm."

Alla som vilja följa med den syndikalistiska rörelsen i Norge bör prenumerera på Allarm.

Tidningen utkommer en gång i veckan.

Prenumerationspris:

1/1 år kr. 6:—
1/2 år kr. 3:—
1/4 år kr. 1:50

Lösnummer 20 öre.

Prenumeration kan ske på alla postkontor. Kommissionärer antagas överallt. 20 proc provision.

ALLARMS EXP., Box 4, Kristiania C. Norge.

Att min outsägligt älskade make och vår fader

Erik Harald Höglund

hastigt avled å härvarande Epidemisjukhus den 31 mars 1920 i en ålder av 24 år 7 månader 25 dagar, har jag den smärtsamma plikten för hans kamrater och vänner tillkännagiva.

Malmberget den 1 april 1920.

Vilma Karolina Höglund,
född Viksten.

Knut. Greta.

Sandviken.

L. S. medlemmar uppmanas härmed att ofördröjligen anmäla sig till respektive uppbördsmän för de olika avdelningarna i och för uppbördens ordnande. De medlemmar, som inte har sig bekant sin uppbördsmans namn och adress, torde infinna sig å L. S. exp. söndagen den 18 dennes mellan kl. 10—12 fm.

Styrelsen.

Ordet på arbetsfältet

Medlingen inom pappersindustrin.

Riksdagsman Kvarnzelius har nu för parterna inom pappersindustrin framlagt ett medlingsförslag i avtalsfrågan samt begärt svar till den 21 april kl. 2 på dagen.

Förslaget går nu till omröstning inom vederbörande fackföreningar.

Preliminär överenskommelse inom bleck- och plåtslagarfacket.

Preliminär överenskommelse har nu uppnåtts mellan parterna inom bleck- och plåtslagarfacket för samtliga platser i landet. Definitiva svar skola avgivas av organisationerna sedan respektive avdelningar i landet tagit ställning till förslagen.

Nytt kollektivavtal för tvålfabrikerna i Malmö.

Efter förhandlingar mellan Allmänna svenska arbetsgivareföreningen i Malmö och De förenade förbunden har nytt kollektivavtal träffats för arbetspersonalen vid J. D. Anderssons tvålfabrik, Malmö gamla tvålfabrik samt Zadigs tvålfabrik att gälla från den 15 april i år till samma datum 1921.

DISTRIKTSKONFERENS I LINKÖPING.

Östergötlands distrikt sammanträdde till konferens påskdagen. Av distriktets 16 L. S. hade 10 sänt 17 ombud. Dessutom närvoro D. K. samt red. Edv. Lindstam, samt ett 20-tal intresserade kamrater.

Sedan funktionärer utsetts behandlades verksamhetsberättelserna. Den förutvarande D. K. hade anordnat en turné med Em. Janson som omfattat 13 möten med 1.400 åhörare samt 8 dagars lagagitation.

Som ny D. K. blivit genom omröstning utsedd och varit i arbete sedan nyåret avgav även denna rapport. Av denna framgick att de sökt få L. S. i arbete. Genom besök av D. K:s egna krafter hade 3 möten hållits på bekostnad av D. K.

Behandlades agitationsfrågan. Rosén inledde och anförde D. K:s synpunkter. Denna hade tänkt sig ordna agitationen så att distriktets egna krafter skulle användas. L. S. bör göra förarbete på respektive platser och meddela D. K. möjligheterna för agitationen. Vidare böra L. S. stabiliseras och medlemmarna skolas. Även böra diskussionsmöten med olika arbetargrupper ordnas. L. S. böra så ofta som möjligt anordna kamratmöten för dryftande av olika frågor. En lång debatt följde, och förordades D. K:s förslag, varför konferensen antog detsamma.

Nästa fråga var understödsförmedlingen. En lång och intressant debatt följde, vari såväl frihets- som tvångsanhängare deltogo. Alla voro dock eniga om att en lösning måste komma till stånd och hoppades att genom erfarenheten en sådan skulle komma så småningom. Angående polemiken i Syndikalisten uttalades att den personliga skällningen måste vara slut från dato, och fick den närvarande red. sig ålagt att tillse detta.

Åby L. S. har inlämnat en motion att D. K. skulle få i uppdrag att under året anordna minst 2 s. k. upplysningskurser, i syndikalism och en kamporganisations praktiska arbete. Flera talare yttrade sig och voro eniga om nyttan av skolningsarbetet och att praktisera alla metoder härför. Studier efter den utgivna studieplanen rekommenderades. Konferensen beslöt att D. K. skulle om möjligt realisera motionens syftemål.

Tidningsfrågan behandlades. Edv. Lindstam klargjorde ställningen och vilka åtgärder som vidtagits. Manade L. S. att de måtte slå säker vakt om företaget så att erforderligt kapital kunde erhållas genom att söka få tidningen spridd på de olika arbetsplatserna, samt verka för prenumeration. Konferensen uttalade sin förhoppning om att Syndikalisten må bli daglig så snart som möjligt.

Kolmårdens L. S. hade inlämnat en fråga, lydande: Äro arbetarna mogna att överta produktion och distribution? som dess ombud inledde. En lång och intressant debatt följde och klarlade Rosén och Lindstam den syndikalistiska samhällsåskådningen. Alla i debatten deltagande voro eniga om att vi måste på allvar börja och söka få medinflytande på arbetsplatserna och sätta oss in i produktionsprocessen, att bygga våra organisationer så att de äro lämpliga för den framtida uppgiften, som produktionsorganisationer.

Beslöts att få till stånd sommarting på olika platser.

Som konferensen var redo för avslutning tackade ordf. för intresset som visats, samt uttalade kamraterna Rosén och Lindstam sin förhoppning om att Östergötland måtte bli syndikalistiskt organiserat i en snar framtid.

Bror Röde.

ETT DISKUSSIONSMÖTE I HULTEBO.

Ett diskussionsmöte gick av stapeln här den 21/3 till vilket även Skinnskattebergs, Riddarhyttans o. Lerklockans L. S. voro inbjudna.

Efter sedvanliga funktionärsval övergicks till behandling av de uppsatta frågorna. Första frågan var: Böra vi inom L. S. bilda Studiecirklar och upprätta bibliotek? Efter en livlig debatt beslutade mötet tillsätta en kommitté på fem personer, att utreda frågan samt ev. tillskriva S. A. S. varefter den skall föreläggas nästa kamratmöte. "Hur är S. A. C. sammansatt" var nästa fråga. Redogjordes utförligt för våra organisationsformer och beslutades uppmana L. S. att upptaga denna sak till behandling, särskilt vid nya medlemmars intagande i organisationerna.

"Hur få kvinnan intresserad för syndikalismen?", var nästa punkt. I den följande debatten framhölls att medl. böra mera än hittills påverka särskilt industrikvinnorna med agitation o. upplysning rörande syndikalismen.

I frågan: "Hur få medlemmarna att bättre besöka mötena" gjordes det uttalandet att man genom personlig agitation bör söka väcka de försumliga härvidlag.

"Vilken ställning böra vi som syndikalister intaga till den på många platser genomförda tanken på lokala samorganisationer för dryftande av ekonomiska frågor?" var nästa punkt vilken även föranledde en rätt livlig debatt, likaså frågan om "På vad sätt vi böra använda de långa raster som arbetsköparna bjuda på". I den senare frågan gjordes det uttalandet att denna fritid bör användas till agitation för våra idéer.

"Föra vi inom de olika L. S. kampen på rätt sätt eller bör densamma omläggas?" var nästa fråga. En intressant debatt följde vilken vi emellertid av vissa orsaker underlåta att referera.

Rörande första maj beslutades att anordna ett stort massmöte med föredrag i Skinnskatteberg. Nästa diskussionsmöte beslutades avhållas i Hultebo.

Det i allo lyckade mötet avslutades med "Internationalen", efter att ha pågått i 6 timmar.

Till sist en maning till de medl. som denna gång stannat hemma: Möt upp mangrant nästa gång. Nu voro vi 60 närvarande, nästa gång böra vi vara 160. Även så en maning till andra L. S.: följ vårt exempel o. ordna överallt dylika kretsmöten m. närliggande L. S. De ha säkerligen sin stora betydelse i vårt fostrings- och organisationsarbete.

Ref.

Avtalsuppgörelserna i Norge.

FRÅN BLÖTBERGET.

En strejk som varade endast en dag, blossade för en tid sedan upp härstädes. Det var lastarna i gruvan det gällde och de kunde ju på förhand räkna med alla människors sympati i sin kamp för förbättrandet av sina genomusla arbetsvillkor. De inlämnade sina fordringar på kontoret men som vanligt var ej chefen hemma utan mottogs ombuden av ingenjör Brandberg. Hans bryska och oförskämda uppträdande gjorde emellertid att arbetarna icke återgingo i arbetet. Nämnde herre trodde förstås att arbetarna snart skulle gå tillbaka, men den gången bedrog han sig.

Det gemensamma mötet som sedan avhölls med samtliga arbetare blev en jämmerlig tillställning. Alla talade vackert för de stridande och det berättigade i deras krav men när det blev fråga om att visa solidaritet i annat än ord, var det slut med sympatierna. Då fingo lastarna höra att de handlat egenmäktigt då de lagt ner arbetet utan att fråga de andra organisationerna om lov. Man må dock ihågkomma att det var brutaliteterna från ovannämnde B:s sida som tvingat arbetarna ut i strid. Nåväl, L. S. tog saken om hand då den hade det största antalet av de stridande som medlemmar. Beklagligt var dock att de beslut som fattades å första mötet angående stridstaktiken, icke följdes. Nästa möte upptogs denna fråga ånyo, och det beslöts då att striden skulle tagas om. Prislistan, upptagande arbetarnas fordringar inlämnades till Bergverks-A. B. Vulkanius av L. S. men lämnades av detta utan avseende. Det fanns då inget annat att göra än att fortsätta striden och det beslutades enhälligt att blockera arbetsplasten för all ny arbetskraft samt allt övertidsarbete. När vi nu frångått den öppna kampens taktik och uppgjort stridsplanen så att striden skall föras med minsta möjliga ekonomiska kraftförbrukning för arbetarna, våga vi också hoppas på full och obruten solidaritet från klasskamraters sida, och främst då från dem som arbeta på platsen.

Alltså: inga arbetare till Blötberget, förrän uppgörelse träffats. Alla osolidariska behandlas efter förtjänst.

Blötbergets L. S.

FRÅN KARLSTAD.

Några ord till sektion 2 av Karlstads L. S. anser jag mig böra säga i anledning av vad jag erfarit om blockaden mot en murare E. Larsson. För min del kan jag icke på några villkor anse att en sådan blockad som den nämnda kan anses befogad, enär nämnde person begärt utträde ur Sv. Murareförb. Karlstadsavd. år 1907. Jag frågar: Kan blockaden anses befogad då avd. egna medlemmar i omkring 12 år arbetat tillsamman med honom, oaktat han ej inbetalt någon som helst avgift till förbundet. Varför har ej blockad proklamerats förr än just nu? Jag tror mig kunna ge svaret, då jag anser det hela vara ett utbrott av krass egoism och avundsjuka hos en viss kategori inom avdelningen.

Jag har haft nöjet likaväl som sektion 2 medl. att taga del av nämnda utträdesansökan. Däri bevisas att han fullgjort sin skyldighet till förbundet, och vid jämförelse med hans medlemsbok kan också detta faktum bevisas. Denna skrivelse är av murareavdelningens ordf. undertecknad som mottagen vid det datum som utträdesansökningen är skriven. L. motiverar sin ansökan med privata skäl (vilka har sektionen reda på).

När nu muraravdelningen förklarar blockad, samt hemställer till sektionen att respektera densamma, så kunde man fordra att sektionen, innan den beslutar i frågan, åtminstone undersökte saken, så att den på ett rättvist sätt bleve ordnad.

En liten vänlig anhållan om att sektionen en annan gång, innan beslut fattas i dylika frågor, tar sakerna under behandling, är befogad. Låt ej dupera eder av något som helst frieri från murareavdelningen; det verkar helt enkelt osmakligt för dem som ha kännedom om denna avdelnings uppträdande vid föregående tillfällen.

Mäster Olof.

AVBÖN.

Sven Karlsson, född den 18/8 1891 har på ordinarie möte med Skövde L. S. framställt begäran om avbön för sin handling som blockadbrytare vid Marisjö tegelbruk sommaren 1919. Skövde L. S. har behandlat frågan och beslutade att bevilja honom avbön varefter han får betraktas som god kamrat

Skövde L. S.

REDOVISNING.

för insamlingen till förmån för järnvägsarbetaren Oskar Ekström och hans familj.

Katrineholms L. S. 86:00 kr. Linköping 5:—, Hjälmedal 22:50, Blötberget 5:56, Mossgruvan 48:10, Kalmar 82:75, Ejde 5:00, Nässjö 27:75, Gimånäs 21:00, Forsnäs 26:00, Hultebo 31:55, Ludvika 32:25, Katthammarsvik 10:—, Älvkarleby 10:—, Kristinehamn 29:50, Boda 16:—, Torpshammar 33:50, Hällefors 39:50, Ytterhogdals 20:—, Motala 43:75, Antjärn 16:50, Högfors 35:25, Porjus 75:50, Karlskoga 24:—, Jössefors 71:50, Gössäter 6:50, Stockholms 29:60, Degerfors 24:—, Faringe 51:—, Hönön 26:—, Högbroforsen 41:50, Gräbbestad 10:—, Norrköping 40:—, Böle 16:—, Frövi 3:—, Nyhamn 45:05, Målilla 76:—, Gardarve 44:28, Mora 29:—, Krokek 7:—, Södertälje 55:75, Korsnäs 19:75, Virserum 166:50, Kiruna 84:60, Sandsjö 27:50, Hallsberg 13:75, Hudiksvall 22:80, Långgruvan 26:—, Ljusne 52:50, Norsborg 30:25, Jönköping 47:40, Högsby 7:50, Fagersta 20:—, Rimbo 61:50, Hamrånge 10:—, Karlskrona 37:25, Rosshyttan 57:10, Högsjö 10:75, Robertsfors 3:—, Näsåker 20:40, Nödinge 36:50, Forsheda 8:—, Rottneros 24:—, Vedevåg 20:50, Norsholm 20:—, Njutånger 11:—, Helsingborg 10:—.

De som ännu inneha bidragslistor torde återsända dem fortast möjligt för slutredovisning till Josef Pettersson, Box 82, Virserum.

REDOVISNING.

Redovisning över insamlade medel till förmån för medlemmen av härvarande L. S. n:r 14439 Ludvig Österberg.

Hjälmedals L. S. kr. 13:10, Skutskärs 24:53, Hudiksvalls 11:50, Nyhammars 10, Torbjörntorp 8:25, Ryllshyttan 10, Nyhamns 43:85, Katthammarsvik 11:25, Kilafors 6, Tingstäde 11:75, Blötbergets 12:60, Målilla-by 22:35, Nykvarn 19, Lenhovda 45:10, Mora-Noret 30:50, Rågårdsdal 8:70, Skönvik 12, Seskarö 38:40, Kiruna 19, Nya Varvets 3:35, Hälsingborgs 10, Lidköpings 50, Nödinge 64, Hofvenäset 43:35, Ejde 3, Karlskoga 18, [illegible] 32, Skinnskatteberg 26, Högfors 12:10, Hagalund 5, Kronofors 33:75, Ruda 28, Lillhärdals 16, Hönön 24:50, Särnaheden 31:50, Gössäter 4, Hellvi 45:75, Strömsnäs Bruk 16:50, Torpshammar 27:50, Hamrånge 30,50, Glissjöberg 15:50. Summa 920:18.

Alla L. S. som veta sig inneha listor torde återsända dem fortast möjligt.

OBS.! även blanka i och för slutredovisning.

För Storfors L. S.

Martin Andersson, Mejeriet, Storfors

PRICKNING.

Som medlemmen n:r 78820 Ragnar Karlsson, Bladåkra, Stockholms län, Rimbo, trots flera uppmaningar ändock uraktlåtit att klara sina mellanhavanden med Rimbo L. S. så bedja vi kamrater landet runt att behandla honom efter förtjänst på de platser han kommer att söka arbete.

Enligt uppdrag.

Korr. sekr.

Från Strássa L. S.

Medlemmarna n:r 2323 Sven Alb. Andersson, 5137 Helmer Andersson, 32741 K. V. Persson, 2317 J. Oskar Östlund, torde klara sitt medlemskap med Strássa L. S. så fort detta meddelande når dem. Eljest strykes de för bristande betalning.

För Strássa L. S.

Aug. Östberg, kassör.

Från Folkesta L. S.

De medlemmar i Folkesta L. S. som resterar mer än åtta veckors kontingent torde för undvikande av obehag klara sitt mellanhavande med kassören före den 26 april.

För Folkesta L. S.

Carl Högman, Folkesta p. r.

MEDLEMMARNA

n:r 68455 Alfred Holm, f. den 20/1 1885 i Lidköping samt 68462 David Larsson, f. den 7/4 1892 i Lidköping, torde klara sina mellanhavanden med Gums L. S. före denna månads utgång för undvikande av obehag.

För Gums L. S.

Kassören.

Från Uppsala L. S.

Som Uppsala L. S. förre kassör utlånat stora summor till medlemmar i S. A. C utan att anteckna nummer och namn, varför vi sakna varje kontroll vilja vi härmed uppmana de L. S.-kassörer som komma i kontakt med personer som här lånat pengar, att genast meddela till undertecknad nummer, namn samt beloppens storlek. Samtidigt ställes en allvarlig maning till alla som stå i skuld till vår L. S. att omedelbart betala den eller ock meddela orsaken till uraktlåtenhet.

Alla medelanden ställas till

Hugo Karlsson,

Timmermansgatan 7, Uppsala.

Uppsala L. S.

Meddelande från Österby L. S.

De medlemmar som ännu ej klarat sina böcker med Österby L. S. torde klara dessa till den första maj 1920

Arnold Juhlin, kassör,

Gubbo, Dannemora.

Meddelande från Skogstorps L. S.

Medlemmar av Skogstorps L. S. som uraktlåtit att uppklara sina mellanhavanden, torde före den 1 maj för undvikande av obehag, sätta sig i förbindelse med nämnda L. S. kassör.

Skogstorps L. S.

Från Skövde L. S.

Alla som arbetade på Karlsro järnvägsanläggning i Svantesons lag i september 1918 torde meddela sig omedelbart med Skövde L. S., adr.: Georg Karlsson, Fredsgatan 9 B, tomt 45, Skövde.

Skövde L. S.

Meddelande från Långbanshyttans L. S.

Medlemmen N:r 3612 K. G. Andersson torde sätta sig i förbindelse med L. S kassör Gottfrid Johansson, Box 24, **Långshyttan.**

PRICKNING.

Följande personer har uppträtt som blockadbrytare vid Jämnåns brobygge å IV avd. Sveg—Brunflolinjen. Trorts uppvaktning av tre (3) kommittéer m. fl. underrättelser, ha dessa skabbdjur behagat fortsätta arbetet.

Eriksson, bas, Johan Engdal, bas, Jonke Skoglund, bas, från Attmar, Medelpad, Emil Skoglund, Oskar Skoglund, Ejnar Eriksson, Sundkvist, bas, Dalberg, skomakare, N. Sjögren, snickare, Gröndal, bas, Spets, smed, Englund, Nisse (trolig en från Bastuträsk), Fosslund.

Fullständiga uppgifter kommer senare att meddelas.

Södra Inlandsbanans L. S:s Arbetsutskott.

TACK.

Härmed framföres mitt och min familjs djupt gående tack till Idkerbergets L. S., samt till alla dem, som bidragit till den stora summan av kr. 284:—, som som jag på grund av olycksfall fått mottaga.

Tack kamrater!

Tuna, Hästberg, den 4/4 1920.

O. A. Ståhl.

Till alla kamrater i Karlstad som bidragit till den stora penningsumma (kr. 150:65) som jag under min sjukdom bekommit, frambäres härmed mitt och min familjs hjärtliga tack.

Karlstad i mars 1920.

Oscar Larsson.

Ett tack till kamrater i Idre för den penningsumma av kr. 76:50 som jag under min hustrus sjukdom mottagit genom Emil Nilsson.

E. W. Lindvall, Drevdagen, Idre.

Till kamrater vid Högfors Industrianlägg, Häggenås, får jag härmed frambära mitt hjärtliga tack för den stora penningsumma av kr. 215 som jag under min sjukdom fått mottaga genom K. E. Jansson.

Hällsjö, Nedansjö, den 21/3 1920.

Julia och Karl Modén.

För de stora penningsummor som jag vid min hustrus frånfälle fått mottaga av kamraterna vid Motala kraftverk och Untran får jag härmed uttala mitt hjärtligaste tack.

Clas Tillman.

Kontrollerade Gummi-Artiklar

5:—, 6:—, 7:—, 8:—, 10:—, 12:— kr. pr dussin.

Handels-Magasinet, Tidaholm. Tel. 182

Gummi

Högsta kvalité pr gross kr. 29:85. D:o pr duss kr. 4,80. Vid köp av 3 duss. medsändes gratis. 1 Äkta Bengali rakkniv. Fotos högintressanta pr duss kr. 3:45, allt fraktfritt pr efterkrav.

V. Carlsson Import- & Partiaffär. Västerås.

MESSALINA-GUMMI Provsändning 5, 10, 15 kr. Prislista 20 öre

CARL G. SCHRÖDER,

Möllevångsgatan 53 b, MALMÖ 5, Rt. 1938

Omega

hittills oöverträffad i kvalité. Prislägen Kr. 6:—, 6:50, 7:—, 8:50, 10:—.

ALLA ARBETARE,

enskilda såväl som lag, som reflektera på arbete vid Högspänningsledningen, eller vad slags arbete det vara må i Säffle eller dess närhet, som kan hänföras till Anläggnings- eller Byggnadsarbete, torde innan arbete tages hänvända sig till Säffle L. S. registerkommitté, adr.: Alfr. Olsson, Kungsgatan 9, Säffle.

Den som uraktlåter detta, eller tager arbete för underpris, är osolidarisk och kommer att behandlas såsom sådan.

Registerkommittén.

SE HIT!

De, som reflektera på att söka arbete vid Intrångets Gruvfält, torde i och för upplysningar ang. arbetsförhållandena hänvända sig till registerföraren på platsen.

Karl Ivström, Intrånget, Dala-Finnhyttan.

ARBETSSÖKANDE

till Luleälvens Kraftverksbyggnader, omfattande Porjus Kraftverksbyggnad, Harsprångets Kraftbyggnad och Suorvadammens Byggnad, varnas för att hitresa utan föregående uppgörelse med arbetsbefälet om anställning, enär överflöd på arbetssökande inom orten råder.

Porjus den 27 mars 1920.

Luleälvens Kraftverksbyggnader. Byggnadschefen.

Från Porjus L. S.

Alla arbetare som ämna söka arbete i Porjus torde sätta sig i förbindelse med **Registerkommittén,** adress **Porjus.** De som underlåta detta, betraktas som osolidariska.

Porjus L. S.

Från Norra Inlandsbanan, Södra distriktet.

Lag och förmän som ämnar sig hit torde först innan arbete tages, sätta sig i förbindelse med registerkommittéerna. De som uraktlåta detta betraktas som osolidariska, och behandlas därefter.

MEDDELANDE.

Medlemmar i Högbroforsens L. S. som uraktlåtit att uppklara sina mellanhavanden, torde före den 1 maj, för undvikande av obehag, sätta sig i förbindelse med nämnda L. S. kassör.

FLOTTARE!

Vid möte med Idre L. S. den 5 april beslutades varna arbetssökande för att här söka flottningsarbete innevarande vår, enär tillräcklig arbetskraft redan finnes.

Samtidigt uppmanar mötet alla rättänkande arbetare att kraftigt verka för ackordssystemets avskaffande, i synnerhet vad det rör flottningsarbete, varför vi våga hoppas att alla om sin heder måna arbetare ställer sig solidariska med vårt fattade beslut.

Idre L. S.

MEDDELANDE.

Som nu Gruvfogde Nilsson (s. k. Bobrikoff) avdunstat från platsen och möjligen kommer att dyka upp vid något gruvhål så var på eder vakt kamrater. Här har han haft till uppgift att utrota syndikalisterna och själv blivit utrotad. Men ännu står blockaden som hittills kvar för tillströmning av ny arbetskraft.

Hultebo L. S.

MEDDELANDE.

Vi ha funnit det nödvändigt att underrätta våra svenska kamrater om att arbetsförhållandena vid gruvorna i Norge f. n. äro mycket dåliga. Flera gruvor ha inställt driften och de som ännu upprätthåller den arbeta med starkt reducerad arbetsstyrka. På grund av den stora arbetslösheten är också förtjänsten mycket liten. I samband härmed avråder vi tillsvidare svenska arbetare från att söka arbete vid gruvorna här i landet.

Gruvarbetarnas sektion av Norsk Arbeidsmandsforbund.

UNDERLIVSLIDANDE

och dylikt undgås bäst genom bruk av livmodersprutan Noliber, av gummi. Pris m. endast korta röret: 15 ,20 25 kr., med båda rören: 20, 25, 30 kr. Lämpligaste lösning är Noliberpulver 5 kr. pr ask. Livmoderspeglar 10 kr. Vid köp anatomisk bild och broschyr.

Pristlista mot 15 öre porto.

CARL G. SCHRÖDER.

Möllevångsgatan 53 b. MALMÖ 5.

Kvinnosjukdomar.

Underlivslidande och liknande undvikes bäst genom Haralds livmodersprutа. Pris 12, 16, 20 kr., med båda rören 16, 20, 24 kr. Haralds Sköljningspulver 2 kr. pr ask. Livmoderspeglar 3, 5 och 10 kr. Bokprislistan 22 och ill. kat. 23. mot 12 öre porto i försegl. brev utan firmatryck.

Till landsorten mot postförskott eller förut insänd likvid.

— **Constantin Harald** —

Linnégatan 18. GÖTEBORG.

GUMMI

kontrolerat, 6, 8 och 10 kr. pr duss. Sorterad provsändning 6 och 10 kr. Bokprislitan 22, ill. kat. 23 gratis. Ferm och diskret exp. pr omg. Bästa inköpskälla för återförsäljare.

CONSTANTIN HARALD,

Linnégatan 18 Göteborg 7.

Franska Fotos

Pikanta nyheter, med djärva motiv från Söderns hemliga salonger. OBS.! Äkta. Pris kr. 3, 8, 10, och 15 pr duss. Endast mot förskott. Sändes franco Återförsäljare god rabatt från

VARUMAGASINET SVEA, avd. 8. Nyköping.

GUMMI

Marknadens finaste kvalité. Absolut äkta, kontrollerad vara. Pris kr. 5 à 6 pr duss. Fraktfritt endast mot förskottslikvid. Lägsta pris i parti och minut från

O. JOHANSSON, Box 56, avd. 8, Nyköping.

Nytt! Nytt! Foton.

Fin-fina, direkt importerade, 12 olika ställningar. Insänd 1 kr.

Distributionsaffären,

Södra Nygatan 24, Norrköping.

På förekommen anl. meddelas, att det är onödigt betala överpris för en Livmodersprutа, då Haralds förtenta Livmodersprutor till moderat pris, är av överlägsen Kvalite.

— **Constantin Harald** —

Linnégatan 18. GÖTEBORG

FRANSKA FOTO.

Aktstudier, en massa Nyheter från Paris samt Grekland, en provsändning på 1 duss. sändes då 1 kr. insändes.

Adr.: **Kortstudie, Box 37, Norrköping.**

Kärlekskonfekt

OBS.! Äkta. Pris pr tub 2:25, 5 st. för 10 kr. a. för damer och b för herrar. **Franska Fotos,** verkligt intr. endast för herrar. Fin provsortering 5 och 10 kr.

GUMMIVAROR

kontrollerade, till förmånligaste priser i parti och minut. Provsändning 5 kr. 7 st. Fysiska förseglade böcker, slumpas för 3 kr. Katalog gratis med varje order, och kan även erhållas mot porto. Alla varor exp. mot förut insänd likvid eller mot postförskott i väl förseglade försändelser, och utan ang. av innehåll.

Postförskottsaffären KRONAN, Uddevalla II.

Gummi

Provdussin Kr. 5:—, 6:50, 8:—. Kontr. orginalvaror. Kvalité och priser utan konkurrens.

Engströms Antikvariat. Ludvika.

FOTOS NYTT!

Direkt från Paris. Extra intressanta motiv. Garant. äkta! Sista nyhet! Störta sort. Absolut enastående. Fin-Fin provsats 5, 10 à 15 kr. Förskott franco. Belåtenhet garanteras. Begär provorder. Skriv i dag. Böcker och gummi till lägsta pris.

Varumagasinet SVEA, avd. 2, Nyköping.